

Vojtěch Frank
Fenomén písňové symfonie v tvorbě Nikolaje Mjaskovského
The Phenomenon of "Song Symphony" in Nikolai Myaskovskii's Work
Bakalářská práce FF UK, Ústav hudební vědy, Praha 2017, 66 stran, notové příklady v textu
Oponentský posudek

Jako student hudební vědy a rusistiky se Vojtěch Frank rozhodl věnovat osobnosti a tvorbě ruského nebo spíše sovětského skladatele Nikolaje Mjaskovského (1881–1950). Z jeho bohaté tvorby, v níž dominují symfonie (celkem 27), se rozhodl blíže prozkoumat fenomén tzv. „písňové symfonie“ neboli útvaru, který v sovětské hudební tvorbě 20. a 30. let 20. století čerpal z citací a parafrází ruského folkloru, nebo případně umělé masové písně. Z obsáhlé symfonické tvorby N. Mjaskovského si vybral k důkladnější analýze tři symfonie, z nichž každá reprezentuje jedno desetiletí skladatelovy symfonické tvorby: symfonie č. 8 (1924–1925), č. 16 (1936) a č. 26 (1948).

Předložená bakalářská práce je rozdělena do šesti kapitol či oddílů: Úvod (kapitola 1) zahrnuje jednak autorovo zdůvodnění volby tématu a jednak i přehled dosavadního stavu bádání. Kapitola 2 mapuje dobové hudebně historické i politické pozadí, mimo jiné veřejně diskutované požadavky na „politicky angažovanou“ hudební a uměleckou tvorbu a diskuse o tzv. „socialistickém realismu“. Kapitoly 3 – 5 jsou pak věnovány kompozičně technickým analýzám, „písňovosti“ a dobové recepci každé ze tří vybraných symfonií, a kapitola 6 představuje závěrečné shrnutí.

Na bakalářské práci Vojtěcha Franka oceňuji v první řadě odvalu k volbě takového v dnešní době vesměs opomíjeného či záměrně vytěsňovaného – a zároveň velmi nesnadno uchopitelného – tématu. Vedle toho vysoce hodnotím autorovu obeznamenost s dobovou i nedávnou odbornou literaturou publikovanou v ruském, anglickém a zčásti i v českém jazyce, stejně tak jako jeho bohaté využití dostupných ruskojazyčných internetových zdrojů. Pokud jde o analytické kapitoly, nejdůkladněji je dle mého soudu zpracována kapitola 3, věnovaná Mjaskovského symfonii č. 8.

Sluší se mi také podotknout a ocenit, že práce je napsána velmi kultivovaným a přitom čtivým jazykem. Lze jenom doufat, že autor nepoleví ve svém úsilí a bude se této anebo příbuzné hudebně historické problematice soustavně věnovat i na dalších stupních svého akademického studia.

Ze všech výše uvedených důvodů plně doporučuji bakalářskou práci Vojtěcha Franka k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji známkou výborně.

V Praze 28. 8. 2017

Prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.
oponentka